

него сз лице-то, чете на дверы-тѣ седемь молитвы, кои-то сѣ раздѣлени на три части за почестъ на сѣко лице на света троица. Тѣзи молитвы чете той за наши-тѣ грѣхове и за спасеніе-то, кое-то чакамы отгорѣ споредаз благодать-тѣ на светаго дѣха, и най послѣ за усопши-тѣ братіиѣ, кои-то трѣба да споменѣваемы. Сички-тѣ побожни молитви, кои-то е Василій великій сзчинилз и уредилз, принѣждаватъ ны, да заплачемъ [непроизвольно, като си наѣмѣваемы за грѣхове-тѣ наши и на онѣзи, кои-то сѣ умрели, и чѣдно е да види чловекъ вь тойзи часъ, какъ сѣ сички-тѣ вь цѣрквѣ нападали на колена, като да чакатъ огненны-тѣ языцы, кои-то невидимо слѣзкатъ на угодницы-тѣ божіи,

Послѣ една недѣляѣ споменѣва цѣрка-та сички-тѣ си праведницы, за да не остане ни единъ отъ тѣхъ безъ нейно почитаніе, и за да са покаже іоце по ясно благодать-та на светаго дѣха, ко-то са излѣла на земляѣ-тѣ и ны ослободила отъ наши-тѣ грѣхове, когато той (дѣхъ светый) слѣзалъ на апостолы-тѣ видимо.

„Дѣховни-тѣ проповѣдницы, сирѣчь ученицы-тѣ спасови, кои-то чрезъ вѣрѣ-тѣ станахѣ орбдіе на светаго дѣха, разсѣлахѣ са по цѣлз свѣтз, и православно сѣлахѣ честно-то проповѣданіе; и подирѣ имъ по божіиѣ благодать никне войска-та на мѣченицы-тѣ, кои-то, като показватъ страданіе-то господне сз много-то свои раны, безъ страхъ молѣтъ за наши-тѣ дѣши.“